

[Poul Møller.]

at være med til at ajourføre mellemstandens skattemæssige forhold, således at den kan få nogle lempelser.

Når vi ikke kan medvirke til forhøjelsen af skattegrænsen for værneskat, skyldes det først og fremmest, at vi anser det for rimeligt, at alle bæredygtige i vort folk yder deres bidrag til forsvarrets opbygning.

Mit parti ønsker derimod, at der gennemføres skattelettelser, som kommer størstedelen af de hårdt beskattede i vort land til gode. Vi ønsker, at disse skattelettelser ydes på en sådan måde, at de fremmer arbejdslyst og opsparesevne. Vi sigter derfor først og fremmest imod at slække på de voldsomme stigninger, som jeg redegjorde for før, de stigninger, der sker som følge af de personlige fradrag hurtige aftrapning for indkomster fra 6 000 kr. til 12 000 kr., som er et af de skarpeste hjørner i vort skattesystem.

Vort forslag tager derfor sigte på at aftrappe de personlige fradrag, der udgør 1 800 kr. for forsørgere og 900 kr. for ikke-forsørgere, i en jævner og mere glidende skala fra 6 000 kr. og op til 20 000 kr. i stedet for som nu fra 6 000 kr. til 12 000 kr. For forsørgere i København betyder dette, at indkomster mellem 6 000 og 7 000 kr. bevarer en større del af deres forsørgerfradrag, det betyder, at de får en lettelse på 100 kr.; mellem 7 000 kr. og 8 000 kr. bevarer man 200 kr. mere som forsørgerfradrag endnu, mellem 8 000 og 9 000 kr. 300 kr. mere, mellem 9 000 og 10 000 kr. 400 kr. mere, mellem 10 000 kr. og 11 000 kr. 500 kr. mere og mellem 11 000 og 12 000 kr. 600 kr. mere. Ved 12 000 kr. vil forsørgerfradraget udgøre 800 kr., medens det i dag er 0. Derefter vil det aftrappes, således at det falder bort ved 20 000 kr. Denne skattelettelse vil langt den største del af befolkningen få glæde af, nemlig indkomstgrupper mellem 6 000 kr. og 20 000 kr., og den vil kunne mærkes kraftigt netop for de indkomstgrupper, som i dag knuges stærkest af skattetrykket. Det er derfor ikke en

asocial skattepolitik, men en skattepolitik, som er i overensstemmelse med størstedelen af befolkningens ønsker.

Mit parti vil under udvalgsbehandlingen søge tilslutning til denne form for ajourføring af udskrivningslovens personlige fradrag, som naturligvis også fører til lettelser i værneskatten for de samme indkomstgrupper mellem 8 000 kr. og 20 000 kr., og det vil ikke koste mere, end der vil være dækning for alene indenfor det allerede budgetterede overskud.

For at der ikke skal være nogen tvivl, gør jeg den højtærede finansminister opmærksom på, at han under ingen omstændigheder må påregne mit partis støtte til den del af hans forslag, der rummer skatteforhøjelser.

Statens budget for det kommende år udgør efter oversigten ca. 5 100 mill. kr. Hvis det skal være ansvarsløst overfor et sådant tal at kræve en samlet lettelse af befolkningens skattebyrder på 100 mill. kr. eller omkring 2 pct., er ansvarsfølelsen et meget diskutabelt begreb. Hvis jeg ikke tager meget fejl, tror jeg egentlig mange finder, at den række af nye udgiftslove, som finansministeren for tiden lader passere frem til folketinget, snarere er udtryk for en mærkelig form for ansvarsfølelse. Måske er det finansministerens eneste trøst, at han ved, at disse forslag ikke kan nå at blive færdigbehandlet i denne samling, så at de får virkning for det budget, som han har opstillet for det kommende finansår.

Jeg må måske i denne forbindelse henvise til, at den højtærede finansminister i sit foredrag i aftes udtalte, at han var imod opsparing for andre folks penge. Det forekommer mig egentlig, at det er det, den højtærede minister, hvis han vil bruge et overskud til opsparing, selv er ved at gennemføre. For den højtærede minister mener vel ikke, at borgernes samtlige indkomster er statens retmæssige ejendom? Den opsparing, staten foretager, foretager den for andres penge; den kan være nødvendig under en vanskelig valutasisituation, men intet fore-